

**SERGIU NICOLAESCU ȘI POVEȘTEA FILMULUI RATAT
DESPRE MARIA TĂNASE ȘI CONSTANTIN BRÂNCUȘI**

Când am scris cartea „ Ne vedem la Paris” dedicată dragului meu gorjean, neicuța Costache Brâncuși, care a avut o dragoste cu năbădăi cu privighetoarea cântecului românesc, celebra Maria Tănase, pe retina ochilor am văzut cum se desfășura pe un ecran panoramic acest crâmpei din viața demiurgului sculpturii moderne, iar în rolul lui mi-a apărut maestrul Sergiu Nicolaescu, regizor de geniu, scenarist și actor polivalent.

Dorința mea am spus-o distinsului scriitor grl. Gheorghe Dragomir (care a scris câteva pagini în cartea mea), iar dânsul a exclamat: „Dragul meu confrate, această carte trebuie să fie pe masa domnului Sergiu Nicolaescu”.

În următoarele zile am luat legătura cu maestrul Sergiu Nicolaescu, care m-a primit pe 13 Mai 2012, exclamând: „Îmi pare bine că mai este cineva care se gândește le gorjenii mei!”, apoi mi-a dat cartea domniei sale, „Recviem pentru adevăr - Decembrie 1989”, cu dedicație.

Am discutat cu maestrul Sergiu Nicolaescu despre tinerii care au căzut la Revoluție, adevărații „ghiocei însângerați” care au prevestit primăvara libertății și au învins iarna grea a comunismului, care apăsase țara timp de o jumătate de secol. Mi-a povestit cum a scris cartea „ Recviem pentru adevăr”. Fiind activ pe scena politică a țării de la începutul Revoluției, a purtat discuții cu peste 3000 de martori oculari din timpul evenimentelor sângeroase și a concluzionat: „Pierderea contactului regimului dictatorial cu realitatea socială din țară explică samavolnicia în efectuarea într-un mod iresponsabil a actului de conducere”.

În câteva cuvinte i-am destăinuit dorința mea fierbinte ca subiectul cărții mele, „Ne vedem la Paris”, să facă obiectul unui scenariu de film, spunându-i: „Distinse maestre Sergiu Nicolaescu, vreau să o văd ecranizată într-un film de lung metraj, iar domnia voastră să-l interpreteze pe Constantin Brâncuși”. Dumnealui mi-a spus: „De multe ori m-am gândit la acest proiect, îndeosebi la Maria Tănase, dar cine să joace în rolul ei?”. I-am răspuns că „cea care cântă cu atâta naturalețe, este nimeni alta decât soprana Rodica Anghelescu, solistă de muzică populară la Ansamblul Național «CIOCÂRLIA» și colaboratoare la Opera de la Timișoara unde interpretează rolul Reginei Noptii din opera «Flautul fermecat» de Wolfgang Amadeus Mozart”. Totodată, i-am înmânat un DVD pentru a vedea cum o interpretează pe marea Doamnă a cântecului românesc, Maria Tănase, într-o dramatizare făcută de Viorel Popescu, realizator de Programe Culturale de la TVR Moldova.

La despărțire m-a îmbrățișat și când am deschis ușa să plec, m-a bătut pe umeri, mi-a zâmbit cu multă căldură și mi-a dat de înțeles că agreează ideea propusă.

A doua zi, am trecut pe la Geo Saizescu, căruia i-am povestit discuția cu maestrul Sergiu Nicolaescu, iar dumnealui m-a încurajat: „Măi oltene, cartea ta este foarte bună și... dacă lui Sergiu îi place, îți spun că speranța ta nu va fi în zadar”.

Pe 17 mai a avut loc lansarea cărții „ Ne vedem la Paris” și a C.D.-ului „ Sus, în deal, la Peștișani” în sala „Nichita Stănescu” a Casei de Cultură MAI, în prezența unor mari personalități ale culturii

SERGIU NICOLAESCU ȘI POVEȘTEA FILMULUI RATAT DESPRE MARIA TĂNASE ȘI CONSTANTIN BRÂNCUȘI

românești. Spectacolul a fost de-o mare ținută artistică, unde și-au dat concursul soliștii și orchestra Ansamblului Ciocârliia, fiind filmat de către TVR Moldova.

După aceea am avut o dublă lansare la Târgu Jiu cu Liga „Fiii Gorjului” - la Teatrul Elvira Godeanu pe 23 Mai și la Casa memorială Constantin Brâncuși, din satul Hobița, comuna Peștișani pe 30 mai, chiar în curtea demiurgului, de față fiind personalități din lumea culturală și artistică din țară și străinătate: dr. Napoleon Săvescu, prof. Mariana Terra, editor-in-chief „Romanian Jurnal”, ambii din New-York, d-na Marilena Pop Câmpeanu (Historienne-sigillografe guid-conferencier), muzeul Luvru din Paris, prof. univ. dr. Gheorghe Iscriu (istoric) - Universitatea din București, și alții.

În ziua de 12 iunie am reușit să mă văd din nou cu maestrul Sergiu Nicolaescu, să-i spun ce făcusem la Târgu Jiu, cum le cântasem la Congresul al XIII-lea de Dacologie „Eroi legendari” în sala Teatrului Elvira Godeanu, cum realizasem cartea despre Brâncuși, la care mi-a răspuns că „Muzica ta este din plai gorjean, de la mama ei..., îmi place și, în mod special, m-a impresionat glasul artistei Rodica Anghelescu. Da, e o adevărată Maria Tănase... are stofă și unde mai pui că-i și frumoasă. Dragul meu, trebuie să ne grăbim, timpul nu așteaptă..., așa cum bine spui în doina ta, «Timpule, nu-mi fi dușman». Avem datoria să lăsăm în urma noastră pentru urmași... ceva bun și durabil. Mă înțelegeți?” I-am povestit ceea ce mi-au zis cei care au apreciat cartea și l-au văzut pe dumnealui în rolul lui Brâncuși: prof. univ. dr. prorector ASE București - Dumitru Miron, Gheorghe Zamfir, ambasadorul cultural al României peste hotare, maestrul Octavian Ursulescu - redactor șef la „Actualitatea Muzicală”, prof. Ion Hiru, membru al Ligii Scriitorilor din România, iar după ce m-am despărțit de „patriarhul filmului românesc” am concluzionat că este cel mai bun în rolul „Regelui Pietrii - Brâncuși”.

Spre sfârșitul lui septembrie am avut ultima discuție cu „Împăratul Cinematografiei Române”, care mi-a spus „Mărine, sunt foarte stresat, am atâtea probleme pe cap. Știi de ce mă tem?... De iuțea cu care vremea se duce ca gândul. Doamne, și atâtea planuri am! Te asigur că în 2013 ne apucăm de lucru”.

După aceea a urmat „tăcerea”, plecarea maestrului Sergiu Nicolaescu spre stele, în grădina luxuriantă a Raiului.

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură

Pe 7 ianuarie, de Sfântul Ion, am fost la Universitatea Româno-Americană să duc Revista „Pietrele Doamnei” distinsului domn Moni Smedescu, Directorul General, frate cu regretatul, fostul rector prof. univ.dr. Ion Smedescu (întemeietor de lăcaș sfânt de învățătură), căruia i-am adus omagiu de recunoștință în articolul „Flacăra vie pentru generațiile viitoare”, căci nu mică mi-a fost surpriza când dumnealui m-a întrebat: „Cine și când se va face filmul «Maria Tănase și Constantin Brâncuși?»», domnule Marin? Nu asta era marea dorință a ta?”. „Nu știu, excelență. Sunt foarte supărat!... Dispariția maestrului Sergiu Nicolaescu este o mare tragedie”, i-am răspuns stins. La aceasta mi-a replicat: „Cum, nu știi că Sergiu Nicolaescu a spus la televizor că o să facă un film cu Maria Tănase?!”.

Un nor de tristețe m-a învăluit în tenebra umbră a păreii de rău și, parcă, îi auzeam vocea „minunatului gorjean” care-mi spunea cu atâta patimă: „Dragul meu, trebuie să ne grăbim, timpul

SERGIU NICOLAESCU ȘI POVESTEA FILMULUI RATAT DESPRE MARIA TĂNASE ȘI CONSTANTIN BRÂNCUȘI

nu așteaptă...". Când i-am spus dragei mele soții, Rodica Anghelescu, despre afirmațiile maestrului Sergiu Nicolaescu făcute la televizor, mi-a răspuns fără să clipească din ochi că și ea cunoștea intenția cineastului de a face un film despre Maria Tănase, un film care n-a mai apucat să vadă luminile rampei!

Mă întreb de ce întotdeauna s-a întâmplat câte ceva neprevăzut, iar celor doi geniali ai poporului român, Maria Tănase și Constantin Brâncuși, nu li s-a putut realiza un film de lung metraj? De ce Maria Tănase, care a ars ca o flacără vie toată viața lăsând moștenire generațiilor viitoare o comoară inestimabilă de cântece din toate zonele țării, nu a beneficiat de un film biografic? Iar pentru neicuța Costache Brâncuși, recunoscut în lume ca demiurgul sculpturii moderne, chiar nu s-a putut crea o peliculă memorabilă cu care să ne mândrim toți românii?

Timpuț n-a mai avut răbdare și luându-ni-l pe Sergiu Nicolaescu după atâtea filme istorice, polițiste, comedii extraordinare, tocmai cel despre Maria Tănase și Constantin Brâncuși nu a mai apucat să fie făcut.

Adio, Maestre Sergiu Nicolaescu, îți promitem că vom milita ca filmul acesta să fie făcut cândva.

Scriitor-compozitor **MARIN VOICAN-GHIOROIU**

0%

User Rating: Be the first one !

